

Et hjelpemiddel for å finne argumenter er å lete etter uttrykk som antyder sammenhenger mellom påstandene, f.eks. «derfor», «fordi», «hvis», «ettersom», «siden», «følgelig», «dersom». I noen av eksemplene brukes slike uttrykk for å tydeliggjøre sammenhengen mellom argument og standpunkt:

«Elektrifisering vil gi betydelige kutt i klimagassutslippene. Derfor bør Norge satse på elektrifisering av olje- og gassfelt.»

«Norge bør tillate fartsgrenser over 110 km/t, for høyere hastigheter på motorveiene vil bidra til verdiskapning for næringslivet.»

I det øverste eksemplet kommer argumentet først og deretter standpunktet, mens i det andre er det omvendt. Rekkefølgen på påstandene er imidlertid nokså vilkårlig. Samme argumentasjon kan uttrykkes i motsatt rekkefølge, for eksempel på følgende måte:

«Norge bør satse på elektrifisering av olje- og gassfelt, for elektrifisering vil gi betydelige kutt i klimagassutslippene.»

«Høyere hastigheter på motorveiene vil bidra til verdiskapning for næringslivet. Derfor bør Norge tillate fartsgrenser over 110 km/t.»

Argumentasjonsstrukturen må altså ikke forveksles med rekkefølgen påstandene presenteres i. Argumentasjonsanalysen skal avdekke den logiske sammenhengen mellom påstandene, dvs. hvilke påstander som er ment å støtte hvilke andre påstander.

Dessverre får vi ikke alltid hjelp av slike språklige uttrykk når vi skal gjenkjenne argumentasjonsstrukturen. For vi kan også ha presentere argumentasjonen uten uttrykk som «derfor», «for», osv.

«Elektrifisering vil gi betydelige kutt i klimagassutslippene. Norge bør satse på elektrifisering av olje- og gassfelt.»

«Norge bør tillate fartsgrenser over 110 km/t. Høyere hastigheter på motorveiene vil gi bidrag til verdiskapning for næringslivet.»

Nå fremstilles påstandene uten et uttrykk som tydelig indikerer hvilken argumentativ sammenheng de står i. Til tross for dette ville nok de fleste av oss ha forstått avsnittene som argumentasjon hvis det ble skrevet slik i debattinnlegget. Det er tross alt nærliggende å forstå en påstand som et argument for en annen påstand hvis vi selv ser at det er en sammenheng mellom de to. Hvis standpunktet derimot var akkompagnert av en helt irrelevant påstand, ville vi neppe oppfattet den som et argument, med mindre taleren selv insisterte.

Akkurat som at rekkefølgen på påstandene ikke forteller oss mye om argumentasjonsstrukturen, så gjør ikke setningsstrukturen det heller. Én enkelt setning kan inneholde flere argumenter, til og med et helt *resonnement*! I et av eksemplene ovenfor («Siden ulykkesrisikoen øker betydelig med høyere hastigheter, bør Norge ikke tillate fartsgrenser over 110 km/t») er argument og standpunkt fremmet i samme setning. Vi må derfor unngå å forveksle setningsstruktur med argumentasjonsstruktur. I slike tilfeller skal analysen bryte ned setningen for å fremvise argumentasjonsstrukturen. Se eksempel i diagram 6.